

Sygn. akt X Ga 168/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie

Przewodniczący Sędzia SO Lesław Zieliński (spr.)

Sędzia SO Iwona Wańczura

Sędzia SO Barbara Przybyła

Protokolant Anna Rogal

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2014 roku w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowo-Usługowego (...) K., (...), (...) Spółki jawnej w Z.

przeciwko (...) Spółce z o. o. w Z.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwaną

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 12 lutego 2014 roku

sygn. akt VII GC 1461/13

1. oddała apelację;

2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 90,00 (dziewięćdziesiąt 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu odwoławczym.

SSO Barbara Przybyła SSO Lesław Zieliński SSO Iwona Wańczura

Sygn. akt X Ga 168/14

UZASADNIENIE

Powódka Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo - Usługowe (...) K., (...), (...) Spółka Jawna w Z. wniosła 22 maja 2013 roku o zasądzenie od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. kwoty 61 143,79 zł. wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. Kwota dochodzona pozwem stanowiła należność z tytułu sprzedaży pozwanej materiałów hutniczych, zgodnie z fakturami VAT nr (...).

Wyrokiem z dnia 12 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. na rzecz Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe (...) K., (...), (...) Spółki Jawnej

w Z. kwotę 1 480,45 zł. (tysiąc czterysta osiemdziesiąt złotych czterdzieści pięć groszy), umarzył postępowanie w pozostałej części i zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 6 675,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że pozwana uiściła należność główną za zakupiony towar w czterech wpłatach w kwocie:

- 27 848,97 zł. dnia 27 maja 2013 r.,

- 10 000,00 zł. dnia 11 czerwca 2013 r.,

- 23 294,82 zł. dnia 27 czerwca 2013 r.

- 13 294,82 zł. dnia 27 czerwca 2013 r.

Pozwana winna była zapłacić cenę za zakupiony towar z faktury VAT nr (...) do dnia 3 kwietnia 2013 r. oraz z faktur VAT nr (...) do dnia 10 kwietnia 2013 r. Pozwana zapłaciła należność główną po upływie terminu wymagalności roszczenia i po dacie wniesienia pozwu. Pozwana winna zapłacić ustawowe odsetki od należności głównej, liczone w stosunku do kwot 27 848,97 zł. od 4 kwietnia 2013 r. do 27 maja 2013 r., 10 000,00 zł. od 4 kwietnia 2013 r. do 11 czerwca 2013 r., 10 000,00 zł. od 4 kwietnia 2013 r. do 27 czerwca 2013 r. oraz 13 294,82 od 11 kwietnia 2013 r. do 27 czerwca 2013 r. Kwota odsetek od należności głównej wynosiła łącznie 1.480,45 zł.

Postępowanie co do należności głównej Sąd I instancji umorzył na podstawie przepisu art. 203 k.p.c. w zw. z art. 355 k.p.c., a w pozostałym zakresie powództwo uwzględnił. Strony zawarły umowę sprzedaży, której treść wypełniała dyspozycję przepisu art. 535 k.c. Bezsporne było, iż powódka pozwanej towar sprzedała, a pozwana należność główną uregulowała po terminie płatności. Pozwana zakwestionowała prawidłowość wykonania zamówienia, za które wszak po pierwsze już zapłaciła, a po drugie nie złożyła reklamacji, nie domagała się żądania obniżenia ceny, jak również od umowy nie odstąpiła.

Nie ulega wątpliwości, że pozwana spóźniła się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych, stanowiących należność za zakupiony towar. Pozwana należność uregulowała po dacie terminu płatności, to pozostawała w tym zakresie w zwłoce i powódka miała prawo żądać odsetek od dat wymagalności wskazanych w fakturach VAT do daty zapłaty. Sąd orzekł o odsetkach na podstawie przepisu art. 481 kc.

Jako, że pozwana uiściła należność główną po wytoczeniu powództwa, to ustalić należało, że powódka wygrała sprawę w całości. O kosztach postępowania orzeczono zatem na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. i zasądzono od pozwanej na rzecz powódki pełne koszty postępowania poniesione przez powódkę w kwocie 6 675,00 zł., a to:

3 600,00 zł. tytułem kosztów zastępstwa procesowego na podstawie § 6 pkt 6 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2005 r., Nr 167, poz.1399 ze zm.),

3 058,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu poniesionej przez powódkę na mocy art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.),

17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana zaskarżając go w punkcie 1 i 3 wnosząc o jego zmianę poprzez oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu za obie instancje.

Pozwana wyrokowi zarzuciła naruszenie art. 321 kpc w zw. z art. 203 kpc poprzez uznanie, że dopuszczalne jest zasądzenie odsetek za zwłokę skoro w pozwie takiego żądania nie sformułowano, a powódka cofnęła powództwo oraz art. 101 i 102 kpc poprzez ich niezastosowanie podczas gdy powódka nie wykazał swojego roszczenia a pozwany dobrowolnie zapłacił należność w toku procesu co uzasadniało obciążenie powódki kosztami procesu. Pozwana wskazała, że gdyby nie jej dobrowolna wpłata, to powódka w oparciu o tak zaferowane dowody przegrałaby sprawę. Po zapłacie należności głównej przez pozwaną powódka cofnęła pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia i wniosła o

zasądzenie kwoty skapitalizowanych odsetek co było nieuprawnione i stanowiło orzeczenie ponad wcześniej zgłoszone żądanie.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o jej oddalenie i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania odwoławczego.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że Sąd I instancji prawidłowo ustalił i ocenił stan faktyczny oraz zastosował obowiązujące prawo. Powódka nigdy nie zrzekła się przysługujących jej ustawowych odsetek za opóźnienie w zapłacie ani należnych jej kosztów postępowania. Powódka korzystnie przyjęła dla pozwanego jako datę zapłaty dzień wykonania przelewów a nie daty uznania konta wierzyciela oraz zaliczył wszystkie wpłaty na poczet należności głównej a nie na poczet ustawowych odsetek za opóźnienie w zapłacie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanej nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zaskarżony wyrok jest słuszny, oparty na prawidłowo poczynionych ustaleniach faktycznych i na zgodnej z zasadami interpretacji obowiązującego prawa, które Sąd Okręgowy w pełni podziela i uznaje za własne.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że powódce należy się zwrot kosztów procesu w całości, gdyż to zachowanie pozwanej doprowadziło do potrzeby wytoczenia przez powódkę powództwa, a cofnięcie powództwa nastąpiło jedynie w zakresie należności głównej uiszczonej przez pozwaną po wytoczeniu powództwa.

Powódka przed wytoczeniem powództwa dnia 17 i 24 kwietnia 2013 roku skierowała do pozwanej wezwanie do zapłaty. Pozwana w odpowiedzi na to wezwanie wpłaciła dnia 27 maja 2013 roku kwotę 27.848,97 zł. Pozostałą kwotę należności głównej pozwana uiszczała dnia 11 i 27 czerwca 2013 roku. W związku z zapłatą należności głównej powódka pismem z dnia 28 sierpnia 2013 roku cofnęła pozew w zakresie należności głównej i wniosła o zasądzenie kwoty 1.480,45 zł tytułem odsetek precyzując tym samym powództwo, co było spowodowane zapłatą przez pozwaną w trakcie procesu kwoty dochodzonej pozwem. W tym miejscu należy zauważyć, że pozew został wniesiony przez powódkę dnia 22 maja 2013 roku, co wynika z potwierdzenia nadania pozwu na poczcie (koperta k 24), a nie jak wskazała Sąd I instancji w nakazie zapłaty dnia 27 maja 2013 roku.

W przypadku braku zapłaty w terminie roszczenie staje się wymagalne, a wierzyciel, w oparciu o art. 481 §1 i 2 k.c., może także domagać się zapłaty odsetek za czas opóźnienia. Odsetki te przysługują wierzycielowi za okres od dnia wymagalności do dnia zapłaty i to bez względu na przyczyny uchybienia terminu płatności. Sam fakt zaistnienia opóźnienia przesądza bowiem o powstaniu odsetek, które należą się wierzycielowi, chociażby dłużnik nie dopuścił się zwłoki (art.477 k.c.) a wierzyciel nie doznał szkody (vide: m.in. t.1 do art.481kc z komentarzem T.Wiśniewskiego – Wydawnictwo Prawnicze Warszawa 1996).

Zauważyć należy także, iż odsetki są roszczeniem ubocznym i akcesoryjnym wobec długu głównego w tym znaczeniu, że jego powstanie i zakres zależą od powstania i zakresu roszczenia głównego. Skoro jednak raz powstaną, uzyskują byt niezależny od długu głównego, co sprawia, iż mogą być przedmiotem samoistnego żądania w procesie sądowym, mogą być również dochodzone obok czy też łącznie z należnością główną.

Tak jak już wskazano odsetki z chwilą powstania uzyskują byt samodzielny, to zaś sprawia, iż żądanie ich zapłaty może być zgłoszone na przestrzeni całego okresu pomiędzy powstaniem zobowiązania, a dniem dokonania zapłaty, skoro zaś jest to samodzielne roszczenie prawa materialnego, pozostające w dyspozycji osoby uprawnionej; może ona - zależnie od swej woli - dochodzić tego roszczenia lub nie, łącznie z kapitałem lub osobno, w pełnej wysokości lub w części, za cały okres opóźnienia lub za krótsze odstępy czasu (vide: m.in. J.Gutowski – PS 1996/2/36, J Sztombka „Wyrokowanie o odsetkach – PS 2001/2/47).

Jak wynika z przeprowadzonego przez Sąd Rejonowy postępowania dowodowego zapłata nastąpiła dopiero po wniesieniu pozwu. Jak stwierdził natomiast Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21.07.1951r w sprawie C593/51,

zaspokojenie roszczenia przez stronę pozwaną w toku toczącego się już procesu należy traktować jako równoznaczne z przegraną procesu (vide: OSN 1952/2/49 także teza 18 do art. 99 kpc z komentarzem pod red. Jerzego Jodłowskiego - Wydawnictwo Prawnicze Warszawa 1989). Skoro zatem pozwana zawiniła powstania sporu zobowiązana jest do pokrycia kosztów poniesionych przez powódkę. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia pozostaje twierdzenia jakoby przedstawione przez powódkę dowody nie pozwalały Sądowi zasądzić na rzecz powódki kwoty dochodzonej pozwem. Pozwana uiszczając należność główną uznała roszczenia powódki. Sąd wydając nakaz zapłaty prawidłowo ocenił, że dostarczane przez powódkę dokumenty dają mu podstawę do wydania nakazu zapłaty uwzględniającego powództwo. Pozwana w sprzeciwie nie przedstawiła żadnych dokumentów potwierdzające jej twierdzenia. Brak jest więc podstaw do przyjęcia aby Sąd mógł oddalić powództwo w niniejszej sprawie z powodu nienależnego wykonania zobowiązania.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację pozwanej.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 w związku z art. 108 kpc.

SSO Iwona Wańczura SSO Lesław Zieliński SSO Barbara Przybyła